

dijo se nad liberalnim črevljarjem, toda prav povedati, kde jih črevelj tišči, tega še ne vedó. Zato jim pa moramo pomagati mi in jim razložiti in sicer naslanjajoči se na zgodovino, narodno gospodarstvo in statistiko. Vendar jaz bodem govoril in ozir jemal le na 3, toda najvažnije, ker pride-lovalne, stanove: na kmete, na rokodelce in težake (delavce). Ti skup so večina prebivalstva, v njih tiči jedro socijalnega prašanja. Pred vsem bodem naštel nadloge, katere jih sedaj težijo, potem pa navel pomočke, s katerimi si zamorejo pomagati!

(Dalje prih.)

Resolucije ali sklepi

splošnega shoda avstrijskih katoličanov na Dunaju
meseca maja 1877.

C. Časništvo.

I. Shod katoličanov jemlje z veliko zadovoljnostjo na znanje razvitek in razširjenje katoliških časnikov (novin ali lisov) v posameznih kraljestvih in deželah cesarstva. Ob enem pa tudi priznava potrebo vsaj enega velikega katoliškega lista v Avstriji, kateri bi poklicu avstrijskega katoliškega časništva, nalogo posameznih deželnih novin presegajočemu, ustrezal ter si priboril spoštovano mesto med velikimi katoliškimi listi Evrope. Ta veliki list bi naj bil v vedni zvezi z katoliškimi novinami v kraljestvih in deželah.

II. Shod katoličanov spodbuja sedanje katoliške liste, naj trdno, kakor do sedaj stojijo za krščansko pravico ter nepremakljivo branijo resnico v smislu nezmotljive učilne oblasti sv. Cerkve.

III. Shod katoličanov čestita utemeljiteljem in dobrotnikom katoliških časnikov v avstrijskih kraljestvih in deželah zaradi stanovitnosti, s katero se borijo proti neugodnim razmeram, ter jih živahno spodbuja k vstrajnosti v njihovih prizadevanjih. Isto tako izreka shod katoličanov hvaležno priznava tistim, ki so si do sedaj sredi težavnih razmer prizadevali, potrebi po velikem listu, kolikor jim je bilo mogoče, ustrezati. Shod katoličanov priporoča najkrepkejšo podpiranje katoliškega časništva v omenjenem dvojnem oziru.

IV. Shod katoličanov priznava, da so katoliški kristijani dolžni, vsak po svojem poklicu, zmožnostih in premoženju delovati za obstanek, razvitek in blagonosen uspeh katoliških časnikov. Podpiranje katoliških listov se naj posebno vrši z dopisi, večjimi sestavki, nabiranjem udov za kat. tiskovna društva, z snovanjem knjižnic za katol. ljudstvo.

V. Shod katoličanov jemlje z veliko zadovoljnostjo na znanje obstanek društev, katera imajo nalogo, izdavat in širiti dobre tiskovine, ter izjavlja živahno željo, naj bi se taka društva osnovala po vseh kraljestvih in deželah. Shod katoličanov priporoča vsem takim društvom še celo posebič izdavanje in širjenje kolendarjev za ljudstvo, kakor se to že po večih kraljestvih in deželah cesarstva z hvalevrednim in največjim uspehom

godí. Shod katoličanov izreka še naposled željo, naj bi vsak, kateri se katoliške stranki prišteva, spoznal, da je pri svoji vesti dolžen, katoliške liste, kolikor mu je le mogoče, širiti.

D. Društvenske zadeve.

I. Splošni shod katoličanov je se po danih mu poročilih prepričal, da katoliška-politična društva po vseh kraljestvih in deželah — deželna in krajna — brez izjeme po svojem delovanju kažejo zvestoto udanost do sv. katoliške Cerkve, do sv. očeta in do prečestitega škofovstva, kot društva zvestih katoličanov;

da nepremakljivo v srcih gojijo ljubezen in zvestobo do svetlega cesarja Franca Jožefa I. in njegove preuzvišene hiše;

da brez ozira na razlike rodú in jezika kot sobrate priznavajo, ljubijo in častijo vse narode cele avstrijske domovine, katerih združenje pod žezlom slavne hiše habsburg-lotrinske, kakor tudi njihova zvestoba, je naše cesarstvo veliko in častljivo storilo;

da so si, kolikor jim je bilo dano, prizadevala v javnem življenju delovati za dobre volitve v državni zbor, v deželne zборе in v srenjske zastope;

da so se, kolikor jim je bilo mogoče, trudili za zboljšanje socijalnih razmer;

da so vse to namerjavala in storila skoz in skoz iz domoljubnega namena, z velikimi žrtvami na času, denarjih in močeh, pogosto omejena na malo število delavnih domačih močij in vkljub za njihove društvene razmere težavnim časom; in konečno, da so brez strahu pred ljudmi in v spodbudo in zgled plašljivim in malomarnim katoličanom očitno svojo vero izpovedovala.

II. 1. Shod katoličanov priporoča vsem katol. pol. društvom, naj odberó izmed sebe posebne odseke (sekcije) za volitvenske, pravne, tiskovne in šolske zadeve z tem namenom, da zamorejo katoliškemu prebivalstvu svojega okrožja v takih težavnih slučajih prav svetovati.

2. Kat. pol. društvom se priporoča, naj skrbijo za izpeljavo sklepov shoda katoličanov glede časništva in šole.

3. Kat. pol. društvom se priporoča, naj pri volitvah v državni zbor, za deželne zборе, posebno pa za srenjske zastope delujejo za volitev krščanskih in konservativnih mož.

4. Kat. pol. društvom se najsilnejše priporoča, naj po vseh postavno pripuščenih sredstvih podučevanja širijo razumevanje važnih prašanj iz katoliškega stališča, da katoliško razumevanje ovih prašanj namesto sedanjega liberalnega povsod zavлада.

Gospodarske stvari.

Podlasica preganja in pokončuje marljivo miši.

M. Večji del živali ropa in mori le, dokler so lačne. Brž, ko so site, se vležejo in zaspijo. Tako

lovijo od naših znanih roparic lisica, jež, dihur, navadna kuna, kanja in sove le iz glada, kakor tudi navadne vjede, vrane in srake ali vranjke. Zlata kuna pa, zlahkni sokol, podlasica in včasih tudi mačka nekterikrat tudi iz samega veselja do moritve. O zlahknem sokolu je to obče znano. Zlata kuna, naj je še tako sita, gre še vedno za lovom. Ona mori brez usmiljenja popolnoma sita vsako žival, do ktere more in katero more. Vendar jo pa v tem po raznih skušnjah podlasica daleč prekosi. Ona je najhujši krvolok in gledé pokončevanja miši neprecenljive koristi. Pred nekaterimi leti, tako pripoveduje skušen, umen kmetovavec, sem si dal škedenj pred žetvijo čistiti; našla se je neštivilna množina miši v njem. Po naključbi sem imel podlasico pri rokah. Vzel sem velik kotel z visokim locnom, ga dal v škedenj prinesiti in polovljene miši žive v ta kotel pometati. Ko bi trenil, bilo je teh škodljivk prek 80 v kotlu. Vse sem ukazal h krati podlasici žive vreči. Ta pa ne brigaje se za ljudi, ki so okoli stali, se spravi nad miši in mori dokler se je miš le ganila. Vkazal sem še miši naloviti in jih zopet podlasici vreči. Pa tudi te je do zadnje pomorila. Vzel sem zdaj podlasico in jo v škedenj prenesel, ljudi odpravil in podlasico izpustil, da je mogla prosto po škedenju sem ter tje letati. Nekoliko dni sem ukazal škedenj še nadalje čistiti in našel sem le prav malo več živih miši, pač pa cele kupe pomorjenih. Podlasica pa je še švigala vesela iz luknje v luknjo, izpod plasti v plast v jasni dokaz, da je še vedno marljivo miši preganjala in lovila.

Neobhodno potrebne reči za vspešno bučelorejo. Poglavitne potrebe vspešne bučeloreje so bučelar, panj, kraj in vreme. Bučelar mora vedeti, kako mora z bučelami ravnati in veselje in ljubezen do malih živalic imeti. Panj mora biti kolikor mogoče priprosto napravljen z gibljivimi satniki. Bučele morajo imeti tam svoj ulnjak, kjer dosti strdenih rastlin okoli samih od sebe raste. Največ pa je od vremena odvisno. Najboljši bučelorejec z najumnejšim panjem v kraju, kjer je obilno paše, ne bode z bučelarstvom si voljenega soka zaslužil, ako mu vreme ne ugaja.

Velik sejem za zrnje in vino napravi Zalavarska županija v Veliki Kaniži na Ogorskem 23. avgusta t. l. Sejem se bo pričel z 9 uro do, poldne in skončal z 5 uro popoldne. Vstopnina za osebo bo stala 1 fl. Priprave se delajo velike!

Sejmovi 23. julija: Ivnik, sv. Helena, sv. Mohor, Orešje, sv. Magdalena v Mariboru; **25. jul.** Slov. Bistrica, Svetince, Šetale, Žavec, Kozje; **26. julija:** Frauheim, Teharje, sveti Križ pri Ljutomeru.

Dopisi.

Iz Maribora. (Kat. pol. društvo) je 15. jul. imelo svoj občni zbor po precejšnjem prenehanju. Tak zbor je katoliškemu domoljubu v tem res gledé naše znotranje politike dolgočasnem času prava tolažba in spodbuda k vstrajnosti. Odbrani govorniki so svojim više 130 poslušalcem iz srca do sre govorili, zlasti prečestiti kanonik g. Kosar. Sl. govornik, domoljub, narodnjak in veselje lavantinske duhovščine, je v 1³/₄ ure dolgem govoru resolucije shoda katoličanov, katerega se je bil sam udeležil, tako živahno, navdušeno pa tudi poljudno, z zgledi iz naših domačih razmer pojasneno, razlagal, da so vsi navzoči kakor eden mož vstali in resolucije sprejeli. Nemški je govoril potem inženir Simentinger iz Gradca in sicer o 50letnici Pija IX. in o svoji audijenciji pri sv. očetu. Blagemu moževi se je pri vsaki besedi poznalo globoko versko prepričanje, velika ljubezen do sv. Cerkve in otroška udanost do sv. očeta, kateri so ga nedavno počastili z redom sv. Gregorija. Poslednji govornik č. g. Flek, stolni vikarij, nam je v dobro pripravljeni in z krepkimi misli in opombami izvrstno olepšani slovenski besedi pripovedoval svoje romanje k 50letnici sv. očeta. Navzoči so ga do konca poslušali z velikim zanimanjem in se mu za trud z živahnim priznanjem zahvalili. Bog plati vsem govornikom, ki se v tem času duševne nemarnosti, podlosti in sramotne strahopetnosti niso ustrašili očitno potegevatii se za katoliško resnico in pravico! Resolucije pa in govore shoda katoličanov na Dunaju, koje sedaj „Sl. G.“ priobčuje in jih bo naposled v posebni knjižici izdal, priporočamo srčnim strahopetnim ne Slovencev v resno prevdarjanje. Resolucije in govori so načrt vojske, ki bo razkristijanjenju narodov pot zastavila, liberalizem zrušila in katoliškim načelom v javnem življenju zopet do veljave pomagala!

Od sv. Duha pri Lučanah. Tukaj imajo slovenska dekleta navado med Nemce v službo zahajati, da bi se kaj nemški naučila. Toda zraven paz nemških besed naučijo in navadijo se slabega obnašanja in pridejo z budimi nasledki ničvrednega življenja nesrečna domu na Slovensko. Tako se je zgodilo tudi Mariji Krenčnikovi. Na den sv. Petra in Pavla je porodila fantiča in ga je brz sama umorila in na pašniku pokopala. Za zločinstvo zraven vsevedočega Boga nihče drug ni vedel, nego ona in njena mati. Toda hudobija ni ostala dolgo zakrita. Pretečeni četrtek 5. jul. pride žandar in nekaj izvé ter začne kmalu preiskavati. Izvedel je vse še tisto večer, tudi to, da je Marija Krenčnik hotla tudi svoje prvo dete umoriti, kar so pa drugi še o pravem času zaznali in zabranili. V soboto potem je prišla komisija iz Maribora ter je hudodelnico odgnala v zapor. Ničvredno ženstvo ne kaže prav nič kesanja; tako je sprideno. V nedeljo 8. julija smo na Peči in na Golici videli vse belo snega, ki je daleč visoke gore pokril. Češenj imamo pri nas veliko,